

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

6. Vtrum Saul duobus tantum annis regnauerit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

distinixerit annos 430. commorationis in Aegypto, ab annis 130. quibus ante descensum in Aegyptum transegerat, licet isti anni vite Iacobi commorationem in Aegypto fuerint. Negandum pariter, quod secundo loco illos 450. annos S. Paulus non tribuit Iudicibus, sed tempori, quod Isaac, vsq; ad terræ distributionem effluxit. Vide infra q. 7.

Ad 20

6. Reliqua Serarij Argumenta eorum doctrinam oppugnant, quod Saul non nisi biennio regnasse putant, si tamen duo aduerterimus. Primum esse admittendam eorum interpretationem, qui Apostolum hisce annis putandis, non tam veritatem, quam vulgi opinionem secutum arbitrantur, enim in alijs, ita in isto quasi 450. annorum numero, accuratus fuisse non est. Alterum, annos Samuelis reuera in annis regni Saulis non includendos, sicuti anni vtriusq; habitationis illa summa 430. annorum comprehendit, ita Samuelis & Saulis tempora isto 40. annorum numero continenda, breuitatis causa dici soleat, tempus Samuelis, annis Saulis comprehendit, eo quod clarius diceretur, annos Samuelis contineri illo annorum numero, qui Sauli videntur adscripti.

QVÆSTIO VI.

Virum Saul duobus tantum annis regnasse.

1. opinio.

1. **I**D pertinaciter volunt Hebræi in Seder Olam cap. 13. Quia 1. Reg. 2. disertè legimus Saulem duobus annis regnasse. Conferunt Confratres Phrygio, Arias, Adrichomius, Mercator, Vignerius, Varroianus, & alij, qui dat & propugnat Sanctius hic.

Refellitur.

2. Huic tamen interpretationi bonorum auctorum torrens oblatione sequenti parebit. Plura sub Saule gesta sunt, quam vt in brevitate stias redigi possint. Nam in primis ab eius vnctione, mensis ante transitum Naas Ammonites se vitis labes Galaad dexteros oculos effudit, quos cum Saul septimo post die liberasset, comitia in Galgalis habitata, quibus regnum ei confirmatum est. 1. Reg. 11. v. 15. Tum gestum est inter Israhæis bellum illud, quod latè describitur hoc cap. 13. & 14. Eo bello Saul confirmato regno super Israel, pugnabat per circuitum aduersus omnes gentes contra Moab & filios Ammon, & Edom, & reges Soba, & Philistheos, & quæ superabat. Congregatq; exercitum percussit Amalec, & eruit Israhæi, de gentibus eorum. Cap. 14. v. 47. Erat autem bellum potens aduersus Philistheos, quibus Saul: nam quemcumq; viderat Saul virum fortem & aptum ad prælium, occidit sibi. ibid. v. 52. Hæ expeditiones eo plus temporis requirebant, quo

minas erant ab armis parati. Cauerant enim Philisthai, ne inter Hebræos fa-
ber esset, qui vel lignem, vel securim obtusam acueret. *Cumq; venisset dies prali,*
non illi inuentus ensis & lancea in manu totius populi, qui erat cum Saule & Ionatha, ex-
cepit Saul & Ionatha filio eius. Cap. 13. v. 22. Nec est ratio cur dicamus has gentes
a diversis ducibus & exercitibus eodem tempore ab Hebræis oppugnatas: si-
quidem postea Saul dum non magno exercitu Dauidem profeceretur, nun-
ciata Philistinorum in terram Israel irruptione, coactus est ab incepto desi-
stare, ut omnes vires in hostem conuerteret. Cap. 23. v. 27. & 28.

Initium est cum Amalecitis bellum offensiuum, ad quod suscipiendum *Alia gesta*
Saul & Samuele monitus, *precepit populo & recensuit eos quasi agnos ducenta millia pe-*
decim & decem milia virorum iuda. Cap. 15. v. 4. Percussitq; Saul Amalec ab He-
ma donec venias ad Sur, quæ est è regione Aegypti. v. 7. Vidit Amalecitis Saul
revertas cum rege captiuo, & præda vetita à Domino reprobatur, disceditq;
in Gabaa; Samuel in Ramatha, & non vidit Samuel ultra Saul vsque ad diem mortis
is. Quæ verba insinuare videntur, bello hoc peracto, Samuelem adhuc nota-
bilis temporis spatio vitam prorogasse: quod & res postea gestæ confirmant.
Nati primò iussus est Samuel Dauidem priuatim in regem inungere, quem
anti à malo spiritu agitatæ accersuit dicens: *stet Dauid in conspectu meo &c. cap.*
16. vers. 23. Deinde non statim Dauid Goliath interfecit, sed prius tanto tem-
poris ab aula abfuit, ut neque à rege amplius, neque ab Abner agnosceretur.
Ad eorum forma corporis eius mutata fuerat. Quod his verbis sacra narrat historia
cap. 17. v. 55. *Eo autem tempore, quo viderat Saul Dauid egredientem contra Philistham*
aut ad Abner principem militiae, de qua stirpe descendit hic adolescens Abner? Dixitq; Abner:
quis anima tua rex, si noui. Et ait rex: interrogatu, cuius filius sit iste puer. Tertio. Da-
uid citharæ cantu Saulis furorem lenire solitus Tribuni munus adipiscitur.
Tunc *egrediebatur & intrabat in conspectu populi, in omnibus quoque vijs suis Dauid pru-*
dentis agebat, & Dominus erat cum eo. Vidit itaque Saul, quod prudens esset nimis & cepit
cauere eum cap. 18. v. 14. Hæc verba consuetudinem & experientiam indicant,
quæ non nisi longiusculo tempore comparari solet. Quarto promissa est Me-
rob Dauidi, non statim, sed certo tempore constituto coniux ipsi futura. *Fa-*
ctum est autem tempus cum deberet dari Merob filia Saul Dauid, data est Hadrieli Mola-
thia uxor. v. 20. Quinto, desponsata est Michol Dauidi 100. præputijs Philis-
thinorum, quæ iple cæsis 200. viris, repræsentat, & fit gener regis. Cumq; Phi-
listhai rursus arma mouissent, percussit eos plaga magna & fugerunt à facie eius. Cap.
19. v. 8. Sexto. Socer in generum tanto sensim odio inardescit, ut ille hunc in-
terfeci iubeat. Quod cum ad Dauid perlatum esset, fuga salutem querere insti-
tuat, ac primum cum Samuele in Naiot moratus est, quo Saul missis tertium sine
effectu nuncijs ipse venit, ac per varia loca generum persecutus est, ut videre li-

Quæst. Chron. P. 2.

1

cer

P.
Philippi

ronologia
Testamenti

IV

17

cet à cap. 15. ad 28. Septimò. Fuit numerus dierum, quibus habitavit Dauid in Philistinorum quatuor mensium. Hisce quatuor mensibus, si addas mortem quæ fuit apud pastores Nabal, vix aut ne vix quidem remanebit tempus, rebus quas Saul iam reprobatus, ante suum interitum gessit. Adhuc enim aduersarij ab vnctione priuata Dauidis vsq; ad Saulis mortem tantum annum intergenisse: quod duobus potissimum argumentis refutatur.

Communi sententia prolata.

4. Primò, quod res tempore Saulis gesta, biennio expediti non potuerunt. Secundo, quod tantillo temporis spatio, Dauid ita mutari nequiuisset, ut ante monomachiam agnosceretur. Volunt enim illi Dauidem 29. annis fuisse, quando in domo paterna per Samuelem inungebatur. Licet ex pascuis ad aulam exitum dicamus, vt coram Saule ad citharam caneret. 16. v. 19. Non est tamen dubium, quin aliquandiu citharistam apud Saulis gesserit. Quod si mox Goliath strauit, qui fieri potuit, vt à Saule & ab Golia congregatus non agnosceretur? Si dixeris eum aliquot mensibus remissum in domo paterna hæsisse: iure quispiam quaesierit, quomodo in 6. vel quatuor mensium spatio, tanta in eius corpore mutatio facta sit, ut eum Saul non agnosceret? Adhæc si tribus mensibus domi moratus, adde 4. alios menses quibus apud Philisthæos Dauid exulauit, tempus Carmelo gregibus Nabal pepercit, moram quam in aula prima vice non videbis deesse tempus, quo signari cætera possint, quæ post victoriam in viuo adhuc Samuele gesta sunt, ac sacro historiarum textu comprehenduntur.

Dogma Paludani.

5. Contra eos, qui non nisi biennium regno Saulis tribuunt, profertur Paludanus verba nuntiorum Dauid ad Nabal Carmelitem ex cap. 25. *multis annis saluos faciens tuos & omnia tua, audiui quod tonderent pastores tui de multis annis, nihil habetur in vulgato, nihil in Græco, nihil in Hebræo esto ex illa legatione probabilis coniectura sumatur, aliquot saltem menses aut forte vltra annum ibi Dauidem hæsisse: Non erat autem cur Paludanus tantam vim in illis annis multis poneret, rem quæ ita in medium afferret. Ius Sanctius hanc de biennio regni Saulis opinionem propugnaret, nec tunc constare videretur. Et eo magis sum miratus, inquit, Paludanus, quod potuisset in eam sententiam abire, cum in Commentarijs quos scripsit in libro Regum uauit ipsum verba iam citata ex 1. Reg. cap. 25. explicare sicut & Nos: tempus quo Dauid significet, se cum extremam inopiam cum suis militibus sit passus, in illa sententia nihil tamen detrimenti gregibus ipsius, quin potius multum commoditatis attulerit. ille Tract. 2. cap. 5. §. 13. Ego verò in Paludani doctrina duo miror: alterum ipse hoc in Sanctio simpliciter mirerur, & non etiam in auctoritate eius quaestione num. 1. allegatis. Alterum, quoniam sensu verum sit, verba illa 25. recitata explicari à Sanctio sicut à Paludano. Omnes enim omnia*

Davidem quoad fuit in Carmelo, gregibus Nabal nihil damni intulisse, Sanctius cum suæ opinionis fautoribus pauculos menses Regium Vatem ibi possit esse citi; Paludanus multis annis. Non ergo verba citata Sanctius eo modo explicat, quo Paludanus, qui si memor fuerit eorum quæ de auctoritate suæ prædicationis habet tract. 1. cap. 4. verba illa multis annis in Sanctium efficaciter non proferet.

6. Dices quomodo igitur Saul duobus annis regnasse dicitur? Plures sunt hæc sententia, quarum communissima biennium istud, ad simplicitatem & innocentiam Saulis refert, quippe qui duobus annis in ea morum integritate permansit, qua veluti vnius anni puerulus ad regni gubernacula accesserat. Ita S. Gregorius in hunc locum: De rege, inquit, qui prius bonus, postea malus exiit dicitur quia filius vnius anni fuit, cum cepit regnare, & duobus annis regnavit enim multis annis regnavit, illis solis regnasse dicitur, in quibus innocens & humilis fuisse perhibetur. In eadem sententia est S. Hieronymus: Tadii huius loci, Procopius, Lyranus, Abulensis, Chronicon Alexandrinum Rupertus hic cap. 19. & lib. 2. in Apocalyp. Petrus Damiani lib. 2. ep. 20. Dionysius Sa. Sallianus an. m. 2964. num. 2. vbi bene ait, hanc esse communem interpretationem. Quæ tamen Torniello non placet an. m. 2960. n. 3. vbi vult Saul regnasse duobus annis ante suam reprobationem, & vix toto primo anno in primæva mansisse innocentia. Sed immerito, prius enim Saul sibi tria millia elegit, quam graviter delinqueret, ut ipsemet fateatur Tornielus & sacra narrationis textus indicat, quæ prius eum tria millia satellitum elegisse refert, quam gratia admisisset delicta; primum verò omnium initio regni innocentem fuisse & duobus annis regnasse.

7. Alia sententia, (si tamen alia) censet hoc biennio definiri non totum regni spatium, sed illud solum, quo regnavit, antequam sibi eligeret tria millia de populo, ut ille sententia, cum biennium regnasset, elegit sibi tria millia. Similis phrasia in scriptura sæpe occurrit, ut Gen. V. & XI. Exempli ca. Adam dicitur vixisse 930. annos & genuisse Seth: hoc est, cum Adamus 130. annos vixisset, genuit Sethum. Quam explicationem non possum rejicere, cum ipsa non tam destruat, præcedentem interpretationem, quam adstruat. Siquidem fatetur Saullem, sic fuisse regnavisse, quædo regnare cepit, sicut filius est vnius anni, & in eadem innocentia duobus regnavisse. ut totidem verbis scribit S. Hieronymus & ex eo Rupertus. Post biennium verò sui regni, non nihil à pristina vitæ probitate deflexisse cõcedit, ut sacra in eadem pagina dum subdit, eum tria selegisse millia, quorû duas partes sibi, tertiã autem tanquã principi præsto esse voluerit, atq; ita contra consuetudinẽ & forte præter necessitatẽ se filiumq; suum regio satellitio munierit. Hanc expositionẽ amplectitur Abulensis, hic & Pineda lib. 8. Salom. ca. 2. n. 2. simplicissimã vocat,

Quomodo
Saul 2. annis
regnavit

Idem aliter
exponitur

P.
Philippi

ronologia
Testamenti

A. IV
17

natiuam videlicet minimeq; violentam, vt ait Salius num. 4. Hec sentit Genebrardus in Chronico dum ait: *cum Saul regnasset duobus annis & tria satellitum millia.*

*Saul ultra
duos annos
regnauit.*

8. Iis non assentior, qui volunt Saulem, non nisi biennio ante patris vidis inunctionem regni habenas moderatum. Duobus enim annis vitam duxit innocentem, nec est probabile eum de repente à patre regno indignus successorem haberet à Propheta iniciatum. Idem habent, qui soli Sauli annos regni 40. numerandos existimant: alii dixerunt plusquam 40. annorum, quando Sauli successit, siquidem à Samuel vnctus est, quando iam oues pascebat. Cap. 16. v. 19.

Obiectio.

9. Obiecit Sanctius Scripturam clarè loqui dum ait: *Filius vnus annis cum regnare coepisset, & duobus annis regnauit super Israel.* Vbi, inquit, qua adiacent proprie dicantur, non est, cur existimemus hac esse dicta figuratè. Respondetur primo, cum prior pars huius versiculi annum vnum ad Sauli regnum referat, existimare possumus, partem posteriorem quæ est de biennio regnasse, tum tria satellitum millia sibi & filio elegisse. Tempus esse, eos solos annos hic numerari, quibus Saul post mortem Samuelis vixit, vt in annis regum fieri solet, & latius in Ioa & Ieroboam regibus multiplicabo; quam doctrinam quemadmodum admittit Sanctius 4. Reg. Cap. 3. v. 1. & alibi: sic eam hoc loco rejicere nequit, nisi eam interpretari recipiat, quam iam num. 6. afferebam. Ea. a. recepta, tertius huic regnum habendum non est, nisi duplex eiusdem loci sensus literalis admittatur.

Respon.

QVÆSTIO VII.

Quot annos Samuel & Saul populum rexit

*1. Opinio
falsa.*

1. **H**ebraei in Seder Olam inter obitum Heli & Saulis non nisi interponunt, rati Arcam 20. tantum annos in Gabaa fuisse, morte Heli ad initiũ anni octauo regni Dauidis computari. Igitur regni Dauidici annis 7. à 20. remanent 13. ab obitu Heli, ad obitum Saulis, cuius regno dant biennium, ita vt inter Heli mortem & Saulis mortem non nisi vndecim anni intercedant. Computum Hebraeorum Constantinus Phrygio, vt notat Ludoticus Viues in lib. 18. C. 11. de re Eupolemus apud Eusebium, dum Samueli & Sauli 20. duntaxat annos tribuit. Sed hunc & illos decipi patet ex notis ad 1. Reg. 7. v. 1.

*Alie opi-
niones va-
riae.*

2. Alij istis duobus numerant annos 32. vt Marianus Scotus, Hec Contractus in suis Chronicis, Driedo lib. 3. cap. de Suppurationibus.